

Liber .II.

na deuotio. sancta cogitatio & recta intentio. His quatuor exercitijs homo de uocuſt orat̄ vitā ſuā p̄tinuat. Opaf em̄ bona ſi p̄t ſi vō opari non poterit qua cūq; occaſione impeditus deuotioneſ ſuam meditando accendar. que duo ſi ad manuſ non habenſ. vel qz torpe in actione exteriori vel qz languet in affectione interiori ſaltem dñm cogitet qd nulli difficile eſt. qz hoc plane ſub iacer noſtre voluntati. Unde in deuotto nomio d̄r. Cauē ne vñq; obliuiaſcaris domini dei tui. Et thobie Omni tem poze in mente habeto deum. Et ideo ad cogitandum deum ſemp ex precepto legis vrgemur ut p̄missuz eſt. licet ad meditandum ipsum deuote qd eſt gratiē nō obligemur. Si vō idipm nobis ſubtrahis ut experiamur qd ait dñs. fine me nihil potestis facere temetip ſum intra temetipm metire & ſic cū ap oſtolo. Non q ſufficientes ſimus ali quid cogitare a nobis tanq; a nobis. ſed ſufficientia noſtra ex deo eſt ſed & eandē miferiam p intentionē diriga gamus in deū & humilianteſ noſmet ipsos dicamus. Oia oga noſtra opa tuſ es domine in nobis ut huius graria reformeſ in nobis. Gratia ḡ dñni na ſufragante ſublimiora opemur. ſi vero minuſ opemur mediocria. ſi aut̄ oīno extinguiſ opemur infima nō tor pentes ſed ambulanteſ & pſeueraťeſ in pceptis & mandatiſ ut ſalutez eternam ab ipo pſequi mereamur. Nam ipo d̄t. Qui pſeuerauerit vſq; in finez hic ſaluuſerit. Et in apocalipſi. Eſto fidelis vſq; ad mortem & dabo tibi corona vite. Sic ḡ patet te pſeueraantia habemuſ itaq; de vrtib⁹. Nunc pue dignatus eſt dñs donare explanatum qd priuet ad proficienteſ. quoꝝ ſta tus ut p̄missum eſt ſupra in ſecundo libro conſiſtit in vrtutum operatione

Dist. III. C. I.

Sequitur tercia diſtinctio ſecundi libri. filius

Dicituā infor matus ſum de vrtib⁹ quo rum obſeruantia ſecundo lo co priuet ad pſcienteſ. nūc de tercio in quo depender ſtatus eozundem pſcientium a te. Opater cupio edoceri.

Ca.

I. Pater.

Lire debet

fili q ſecundus gradus in quo pſiſtit pſcientiuſ ſtatus p̄t ſupiuſ dictuſ eſt pender in temptationum ppeſſione. nam quiq; religioſus cum relictis vithis cepit re ligioſe viuere ac in bonis operib⁹ ſe ex ercere atq; in illis pſicere. talis inq; diuersas temptationum tribulatiōes incipit tolerare. qz ſpū ſ malignus inuidens ſaluti huane cū aliquę pſperet ut twoſe ac religioſe viuere. ſtatim mul tiſormes temptationū laqueos in cor il lius immittere ſolet. ut eū a via ſalutis poſſit reuocare & ad p̄ſtinā vrtu ſam vrtā ac maculofam p̄uertere & p̄sequens ad pditionē eternā pduce re. ſz quilibet religioſus & in vita vnu oſa. pſcientiſ d̄z temptationib⁹ & ſuggestio niſo demonū viriliter reſiſtere ne con tingat eum tm malum incurrere. Et primo notandum q ſeptenario omne peccatum inchoat & implet tribus modis videlicet ſuggeſtione. re lectione. & pſensu. Suggeſtio quip pe fit p diabolū. Delectatio per carnē Consenſus per ſpiritum. Necellaria eſt ergo magna diſcretio ut inter ſuggeſtione & delectationem atq; conſenſum index ſui animus preſideat. cum enim malignus ſpiritus peccatum ſuggerit in mente. ſi nulla delectatio

Liber II.

Dist. III. Ca. I.

Peccati sequatur peccatum omnino non est. cum vero caro ceperit delectari. tunc peccatum incipit nasci. si autem ex delibera^{tione} p̄sens erit tunc peccatum cognosci perfici. In suggestione igit̄ peccati semen est. in delectatione fit nutrimentum. in p̄sens p̄fectio. et sepe p̄tingit in hoc quod malignus sp̄us seminat in cogitatione. caro in delectatione trahit. nec tamen anima eidē delectationi p̄sens erit. cum caro delectari sine amino nequeat. ipse tamen animus carnis voluntatibus reluctans in delectatione carnali aliquā do ligat inuitus ut ei ex eōe p̄tradicatur. et in delectatione ligatus sit. sed ligatus se velimēter ingemiscatur. Quidam ille celestis exercitus precipuus miles etiā gemebat dices. Glideo alia legē in membris meis repugnante legimenter mee. ecce homo est ut ita diagram capiūtus et liber. liber ex iusticia quam diligit. capiūtus ex delectatione quam portat inuitus. quod sunt nonnulli qui in visu vel in alijs occasionib⁹ in tanto affectōem seu delectationem carnalē sentiunt in corde ac etiā in corpore per illicitos motus titillantur. sed tamen inordinatis motib⁹ tam cordis quod corporis viriliter resistunt. hi propter huius passiones non solum non incurunt peccatum. sed meritū fibi acquirunt. Nam sciendū quod in unoquoq; nostris nibil aliud nunc agit cum ad peccatum quisq; dilabat quod tunc actum est in illis trib⁹. serpente. muliere. viro. Huius primo fit suggestio fine per cogitationem si ne per sensus corporis vel videndo vel tācendo vel audiendo vel gustando vel olfactiendo. que suggestio cū facra fuerit si cupiditas nostra nō moveat ad peccandum excludit serpentis astutia. Si autem mota fuerit quasi iam mulieri. alia persona sum erit. sed aliquando ratō viriliter etiam p̄motam refrenat cupi-

ditatē atq; compescit. quod cum sit non labimur in peccatum. sed cum aiquanta luctatiōe coronamur. Si autem ratio p̄sens erit et quod libido p̄mo uerit faciendum esse decernat ab omni vita beata. tanq; de paradiſo expellit hominem. iam enim peccatum imputatur etiam si non subsequat factum. quādō rea tenet in consensu p̄scientia. Unde resistendū est in principio suggestionis dyabolice cum adhuc mollis est. ne prevaleat ac roboretur. De hoc beatus gregorius. xxxij. morali. expōnens illud dictum de behemoth. strinxit caudaz suam quasi cedrum. sic prima quippe serpentis suggestio tenera et mollis est. et faciliter virtutis pede conterenda. sed si hec inualeſcere negligenter admittitur. ei ad cor aditus licenter p̄ebet. tanta se virtute exagerat. ut captam mentem deprimens usq; ad intolerabile robur excrescat. Caudam itaq; quasi cedrum stringere dicitur. quia semel eius recepta temptatio in corde in cunctis que subsequenter intulerit quasi ex iure dominatur. Huius ergo behemoth caput herba est cauda cedrus. quod ex prima quidez suggestione blandiens certificatur. sed postea velimēter inualeſcens succrescente temptationis fine robozat. superabile namq; omne quod initio suggestum sed inde sequitur quod vinci vix possit. prius enim quasi p̄fulens ad animū loquitur blanda. sed cū semen delicationis infixerit violenta postea p̄uerudine pene insolubile innodat. Tamen et bene caudā stringere dicitur. tente enim vulnerat. cauda ligat. quod prima suggestione percudit se percussam mentē ne evadere valeat in ualeſcente fine temptationis astringit. Quia enim peccatum trib⁹ modis admittitur cum videlicet et serpentis suggestione. carnis delectatione. sp̄us cōſensu

Liber II. **Dist. III.** **C. I.**

perpetrat. beemoth iste prius illicita suggestens lingua exerit. post ad delectationem pteahens dentem figit. ad extremum vero per desensionem possidens caudam stringit. Hinc est quod nonnulli peccata loco gressu perpetrata in semetipsis ipsi reprehendunt atque hec ex iudicio fugiunt. sed vitare opere nec decertantes possunt. quod dum beemoth istius caput non penetrat plerumque cauda et nolentes ligantur. qui protra eos cedri more induruit. quod a blanda voluptate exordiisque ad violentiam retentionis excrevit. Dicatur ergo strigis caudam suam quasi cedrum. ut tanto quisquis de initia temptationis fugere. quanto fine eius intelligit citius solvi non posse. hec greg. Et Florandum etiam quod ipetus diaboli in principio valde est ad tolerandum granum. si vero statim ei viriliter resistat efficietur debilis. et quanto plus prestantia repellitur. tanto magis eius vites debilitantur. de hoc crisosto. sic dicit. In primis gravis est impetus diaboli et intolerabilis. quod si quis forsan sustinuerit. eum in secundo inueniet infirmorem. quanto enim plus pressus fuerit. tanto magis frigescit et deficit. hec crisosto. Gigilandum itaque est contra antiquum hostem et cum omni studio eius prout suggestionibus resistendum. quod sicut contra presentes est fortis ut leo. ita contra resistentes est debilis ut formica. Quod beatus greg. v. moral. tangit sic dicens. Omne pertinet hosti antiquus suaderet sed nos eius suasi omnibus sentiendo perpetramus. antiquus enim hostis nos ad culpam sine nostra voluntate non rapit. quod ille quod male nobis suggestit nos seqndo ex voluntate propria implenimus. Si enim prime suggestioni maligni spiritus non resistit. repetit totus ad interna cordis dum non sentit illabitur. Antiquus enim hostis sicut contra presentes fortis est. ita contra resistentes

debilis. Si enim eius suggestionibus assensu susprehendit. quasi leo tolerari nequaquam potest. Si autem ei resistit. quasi formica aterritate illius carnales vix tolerant. spirituales vero illius fieri ratem virtutis pede calcant. Facile quippe inimicorum resistit. si non ei vel in multis lapsibus vel invito diu presentia. Si vero eius suggestionibus aza subesse persuenerit. quanto se ei crebrius subtergit. tanto eum sibi venerabilem facit. ut ei reluctari non valeat. quod nimis malignus aduersarius contra hanc ex prava consuetudine relictam quasi more gigantis pugnat. De hoc etiam ysidorus sic dicit. Qui enim suggestiones diaboli non receperit. in eius infidia et minime trahit. Nam facile in sequenti ope repellit. si prima oblectamenta ipsius respunum. diabolus enim est serpens lubricus. cuius si capiti id est prime suggestioni non resistit. totus in interna labitur. Epratio non diabolicaque initia fragilia sunt. que si non cauerentur sed presumunt in praeludium transirent. in novissimis fortiter dualescunt. ita ut aut nunquam aut cum diffidate vincantur. hec ysidorus. Florandum etiam quod duplex est in nobis principium motuum operans pertinet. unum quod operatur in nobis nolentibus. primus motus somnis. quem quidam doctor appellat cupiscentiam sive considerium sive languorem nature. quod licet ille motus operatur peccatum in nobis stimulando. et nos non operemur consentiendo. nos tamen etiam illud dicimus operari licet nolentes. ex eo quod ille somnis aliquo incipit primus motus et cupiscentie est languor nature non nisi alienus. hec autem iniquitas non est culpe personalis sed pene nostre nobis originaliter inflicte. Secundum primus motus operans peccatum est in sensualitate et quod

nis in sensualitate sit peccatum, non tamen hoc mortale erit sed tamen modo veniale. Quod voluntas non habet opulentum dominum super primos motus, qui sunt sensualitatis, ut in illis actibus qui ex imperio voluntatis procedunt, sed hanc in electio voluntatis procedunt, sicut est in illis actibus qui non per imperium rationis procedunt, tamen voluntas tales motus sensualitatis impeditur et ideo sunt peccata venialia.

Go. Dicimus autem talis motus primus peccatum veniale triplici ratione. Primo, quod mouet ad illicitum. Secundo, quod sunt quo-dammodo voluntarii non sicut se, quod ut dictum est non impedirent a voluntate. Tertio, propter delectationem annexam, cum enim anima per delectationem coniungitur creature, obtemperat et preferat, sicut quod coniungiatur deo illuminatur et melioratur. De hoc triplici alioz dupliciti motu inordinato sine concupiscentia sic dicit Alanus. Omnis concupiscibilitas ad illecebras est virtus et peccato. Omnis est motus concupiscentiae, est peccatum exercitio. Est autem concupiscibilitas, primitus, qua quis primum est ad peccandum. Concupiscentia vero dicitur actus concupiscentiae. Alioquin autem et concupiscentia procedit quidam motus qui est circa delectationem et circa arbitrio litteratae, ut quod videns homo mulierem velit nolit monere in hoc non delectari, nec tamen talis motus concupiscentiae sed ad concupiscentiam est, non illecebras. Sed ad illecebras, et talis motus virtus est et peccato sed non est peccatum eo quod non est penes velle et nolle. Unde omnis virtus motus originem habuit a peccato originali, alioquin vero primus motus sequitur delectatio que est in illecebris et in concupiscentia, tunc enim concupiscit homo et illecebros monetur, et talis motus est peccatum et ratiocinatus est sic propter delectationem sequens.

primum motum si statim ei non resistitur sed incaute in mente voluntas est peccatum veniale. Si autem senserimus illi primo motui tunc nos dicimus? sum pliciter peccatum operari. **D**icitur autem sensus opulentus in cogitatione quam mora voluntaria in mentis revolutione accidit cogitationi pertinens cogitationem in proposito, sed declinans in ipsa cogitatione tanquam in finem propter quem dicitur sensus in cogitationem et delectationem peccatum efficere, quod licet accessus et recessus cogitationum in mente sit fortuitus et delectationis subsecutus est inevitabilis, tamen in cogitatione morari usque ad nimiam revolutionem et in delectatione usque ad longam oblationem est in nostra voluntate, cum possumus nos in primo motu auerte in mente a cogitatione nimia et delectatione. Unde ibidem dicitur. Usque modo moratur in te cogitationes noxie. Ex hoc quod dicitur moratur patet quod non cogitatione simpliciter, sed mora que accidit per sensum in cogitatione propter delectationem reprehenditur et damnatur, immo cogitatio veniens et impugnans videatur esse occasio meriti, quando statim ei resistitur. Unde beatus Augustinus in verbis domini. Sunt qui res illi citas obuias cogitationibus suis ita prorsus abscondiunt, ut nec in ipsis delectentur. Sunt qui delectantur et non consentiunt, in quibus nondum perfecta est mors, quodammodo inchoata. Si vero delectationi accedat consensus, iam est mortis damnatio. Dicitur etiam de concupiscentia et de motu sensualitatis in glossa magistri Filii colai de lycia super illo verbo. Omnis qui viderit mulierem ad concupiscentiam dum eam et ceterum. Videre absolute mulierem non est malum, sed in quantum ex ipso sequitur concupiscentia inter-

rior et ista concupiscentia sic procedit quod primo ex aspectu mulieris causat concupiscentia in appetitu sensitivo. qui de sensualitas et preuenit actum rationis. et sic non est etiam peccatum veniale nec mortale. quod talis motus sensualitatis non est in potestate hominis et per dominum non peccatum sed retentio huius concupiscentie postquam accepta est bene est peccatum. Unde dicitur beatus augustinus. Non est in potestate nostra quatenus visus non tangamus sed est in potestate nostra ea respuerere vel acceptare et sic patitur predictus motus sensualitatis non est peccatum sed est materia exercende virtutis. si ei resistas per dominum. si autem te neas per delectationem morosam absens presenti. tunc est peccatum veniale. si autem sequatur presentis in animo tunc est peccatum mortale etiam antequam exprimitur facto vel signo et ideo de tali concupiscentia que est presentis dicitur salvator. iesus mechanatus est eam in corde suo. hec gloria. Unde cum pulsamur per illicitos mortis sive sunt naturales sive sensuales siue sunt ex suggestionibus diaboliciis procedentes repugnandum est illis. et non presentiendum ne in nostro mortali corpore propter tales presentis regnet peccatum. De hoc beatus gregorius xxii. moral. sic dicitur. Habere me posse orem excelsum conditor rennuit. si mens mea ante aspectum illius in infimis desideriis tabescit. Sed sciendum est aliud esse quod animus de temptatione carnis patitur aliud vero cum presentis delectationibus obligatur. plerumque enim cogitatione prava pulsatur sed remittitur. plerumque autem cum puerum quid spectat hoc intra semet ipsum etiam per desiderium voluit. et nimis mecum nequaquam cogitatio immunda inquinat cum eam pulsatur sed cum hac sibi per delectationem subiugatur.

I Hinc etiaz predicatorum egregius

de temptatione non apprehendatur si humana. Humana quippe temptatione est. qua plerumque in cogitatione tangimur etiam nolentes. quod non nunquam icta ad animum venit. hoc ictus ex nobis ipsis ex humanitatis corruptibilis potest habemus. iesus vero demonica est non humana temptatione. cum ad hoc carnis corruptibilitas suggestus pote sensum. se animus astringit. Hinc iterum dicitur. Non regnet peccatum in vestro mortali corpore. De peccatum quippe in mortali corpore non esse sed regnare prohibuit quod in carne corruptibili non regnare potest sed non esse non potest. Hoc ipsum namque ei de peccato temptatione peccatum est. quo quod diu vivimus pente omni modo non caremus. sancta predicatione que hoc expellere plene non potuit ei de nostri cordis habitaculo regnum tulit. ut appetitus illicitus et si plerumque bonis nostris cogitationibus occulte se quasi fur inserit saltem si in greditur non domine. Hec gregorius sancti namque cum carnis inordinatos mortis in semetipsis surgere sentire viriliter resistunt quod temptationum motu non puerudo succumbere sed bene regendo resistere nouerunt. De talibus illud dicitur Reges in solio collocati eternum sic ait Dominus scilicet viri reges vocantur plati cunctis mortibus carnis modo luxurie appetitum frenant. modo anaricie estum trahunt. modo gloriam elationis inclinant. vel suggestiones luxurie obtrahunt. modo ignem furoris extinguntur Reges sunt ergo. quod temptationum suorum mortibus non presentiendo succubere sed regendo praesse nouerunt. quod igitur ab hac potestate regiminis ad potestate transiunt retributionis dicatur recte Reges in solio collocari in eternum semetipsos enim regendo ad sempiternam

tigari sunt. sed in erectōnis interne solo in eternū collocant. & eo illic accipiūt alios digne iudicare. quo hic ne scūt fibi metip̄fis nequiter p̄cere. hec greg. Unde resistendū est in motib⁹ & cogitatiomib⁹ prauis. nec eis p̄sentie dum est Nam dñs ad hoc hortat p̄ysa iam dicentē. Auferte malū cogitatio⁹ num vestrā ab oculis meis. non dicit malas cogitatōes. sed malū cogitatio⁹ num. hoc est p̄sensum prauū imiquū & puerum. qz quotiens malis cogitatōib⁹ p̄sentimus & in eis delectamur totiens deū offendimus & ab ipso separamur. iuxta illud sapie. Peruerso cogitationes separant a deo. & dicunt pueri se cogitatōes qz pervertunt mentem hominis & deturpant cor eius & deducunt eum non solū ad turpiā verba. vix etiā ad turpia opera. qz dū voluptas in cogitatōe non reprimit in actione dñiatur. Unde si malis cogitationib⁹ omnino carere non valeamus. saltē eis nō p̄sentiamus. nec eis delectemur. quia nullus in eo peccat qd vitare non pōt. Unde dicit augu. Non ergo nocet sensus vbi nō est p̄sensus. qz cogitatōes non de re de qua surgunt. sed ex affectu quem gignunt iudicande sunt. Nihil enim interest quale illud sit qd cogitatō. sed qualis affectus ex ipsa cogitatōne p̄sequatur. qz cogitatio mente nō poluit vbi delectatio per prauū p̄sensum p̄scientiam non corrumpt. Unde dictum beatus angust. Temptatio cui non p̄sentitur non est peccatum sed materia exercende virtutis. Ergo necesse ē ut p̄malas cogitatōes temptemur. quia dicit quedā glosa. Gloriosus est non cōsenisse qz non temptari potuisse. s̄z caueamus nobis & caute ambulemus ne per p̄sensum in temptatōem intrēmus. s̄m qd dominus nos ammonet dicens. Vigilate & orate. ne intrētis

in temptationem. **Filius.**
Affecto etiam scire occasionestē ptationum per quas oriunt̄ temptationes.

Capl̄m II. Pater

Lire debes fili

¶ magnam occasionem dant ipsi temptationēs quinq⁹ sensus corporis. inter quos maxime visus est nō cinuis & periculosus. qz prima cā concupiscentie carnalis est intuitus oculorum incautus. De hoc dicit ysidorus. Prima causa fornicationis. tela sunt oculorum. secundaverboꝝ. sed qui nō capitur oculis potest verbi resistere. qui etiam delectatōem refrenat libidinosus suggestionis non transfit ad p̄sens libidinis. & cito resistit operi qui titillanti se non accommodat delectatōni. Durius etiam impugnat qui v̄sq⁹ ad p̄sentiōem temptatōqz is qui sola suggestione p̄ p̄ditione carnis temptationēs sollicitat. hec ysidorus Qd aut per quinq⁹ sensus sit introitus virtiorū ad animā. dicit de hoc beatus ilero. Per quinq⁹ enim sensus quasi per quas das fenestras virtiorū ad ipsam est introit⁹. Nam sensus corporū sunt quasi fine ratione currentes. anima igit̄ in modū aurige retineat frenā currentium. hec ilero. Anima namq⁹ cū sit invisibilis rex corporearū non tangit delectatōne sed int̄erēns corpori per sensus exteriōres que foris sunt respicit. in respiciēdo concupiscentia. & per sequens etiam nō nunq⁹ in peccati delectatōnem cadit. nam callidus hostis humānū generis cū ab effectu operis expellit secreta cordis per malas cogitatōes polluere molit. Qd beatus gregorius. xxij. mora. tangit sic dicens. Cum sit invisibilis anima nequaq⁹ corporearū rerū delectatione tangit. nisi q̄ int̄erēs quasi

B.i.